

mer, Jepsen Christensen, Albert Jensen, Carl Jensen, Kloppenborg-Skrumsager, Lewinsky, Maegaard, Jørgen Møller, C. F. Sørensen og Sørensen-Egaa.

Dernæst foretoges:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 379 af 28. Juni 1920 om Indlemmelse i Købstæder af Arealer af Sognekommuner m. v.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 489).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

H. P. Johansen: Naar jeg har bedt om Ordet ved tredie Behandling, er det paa ingen Maade, fordi jeg ønsker at fremkalde en ny og lang Debat om det foreliggende Lovforslag — det vilde jo neppe føre til noget, naar man ved, at 3 Partier staar bagved det. Men jeg vil gerne tillade mig at understrege en af de Udtalelser, den højtærede Minister fremsatte ved anden Behandling, og min Hensigt hermed er at fastslaa, hvad Indenrigsministeren lægger i Forslaget, idet jeg har det Indtryk, at det hersker der ikke saa lidt Uklarhed over, baade blandt Tingets Medlemmer og i Pressen. Jeg skal minde om, at Ministeren udtalte sig særlig om Ændringsforslagets § 1, Nr. 1; han gik ud fra, at Bestemmelsen vilde blive vedtaget, hvad man jo ogsaa tydeligt kunde forudse, og at der derefter var den Mulighed, at der fra Byraad, som havde en paabegyndt Indlemmelsessag til Behandling, vilde fremkomme Krav om Rejsning af nye Spørgsmaal, før Afgørelsen af det første Spørgsmaal skete, og saa, siger Ministeren herom Sp. 501,

„ligger der naturligvis i den fremtidige Ordning, som her søges lovfæstet, en Tilskyndelse for Ministeren til at give den Kommune, der staar for at skulle modtage en Indlemmelse, om hvilken Spørgsmaalet allerede er rejst, Ligestilling med saadanne Kommuner, i hvilke Indlemmelser maaske i Fremtiden vil være at foretage paa Grundlag af den saaledes ændrede Lov.“

Det er jo et ret snirklet Sprog, den højtærede Minister her betjener sig af, men der kan ikke være Tvivl om, hvad Meningen er. Hvis man tager et ganske bestemt

Eksempel, som har været drøftet her adskillige Gange, bliver Konsekvensen den, at hvis Odense Byraad, naar Loven er vedtaget, forlanger nye Indlemmelsesspørgsmaal rejst, nye Kommissioner nedsat og deres Arbejde afsluttet, forinden St. Hans Landdistrikt indlemmes, saa giver Lovforslaget Ministeren en Tilskyndelse til at medvirke til, at dette kan ske. Jeg vil dog tilføje, at efter min Mening ligger der mere i Lovforslaget end en Tilskyndelse; hvis man vil analysere dets Ord, tror jeg, man maa give mig Ret heri, men selv om der ikke laa andet i Lovforslaget end en Tilskyndelse i den nævnte Retning, vil det alligevel tjene til at udskyde Indlemmelsessager, som er rejst for Aar tilbage. Det kan vi ikke være med til, og derfor maa vi stemme imod det foreliggende Lovforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 38 Stemmer mod 21.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov for Færøerne Nr. 76 af 12. Marts 1923 om den kommunale Beskatning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3675).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Effersøe: Før den 1. Januar 1924 blev Skatten efter Formue og Lejlighed i Landkommunerne paa Færøerne lignet rent skønsmessigt, idet man ikke havde Oplysninger om Skatteydernes Indtægter eller Formuer, og Kommunernes Bidrag til Amtsrepartitionsfonden fordeltes under Hensyn hertil med Halvdelen efter Folketal og Halvdelen efter Lagtingets Skøn. Ved Lov for Færøerne Nr. 76 af 12. Marts 1923 om den kommunale Beskatning blev det imidlertid bestemt, at Skatteydernes Indtægter skal søges oplyst til Brug ved Skatteansættelsen, og ved samme Lov gaves der den nye Regel, at det Beløb, Kommunerne skal udrede som Bidrag til Amtsrepartitionsfonden, skal paalignes saaledes, at $\frac{3}{4}$